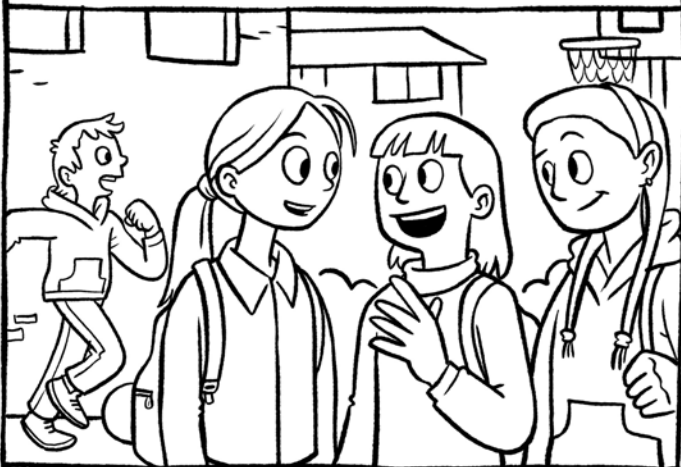
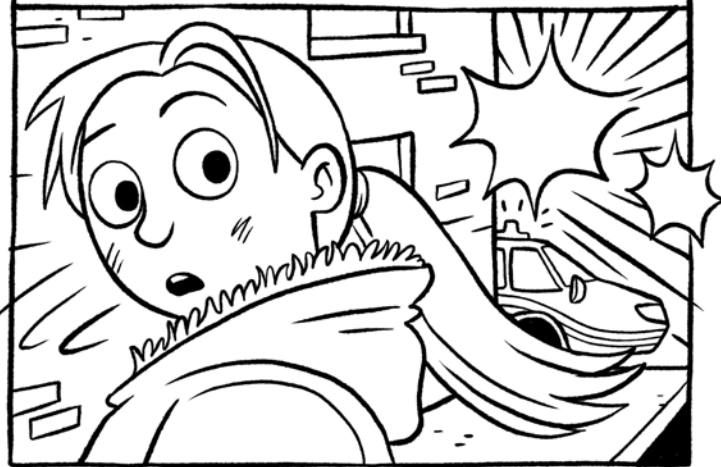

ДОВГА ПОДОРОЖ, ВАЖКІ ПОЧУТТЯ

Ще минулого тижня я ходила на заняття з друзями. Мої друзі роблять мене **щасливою**.

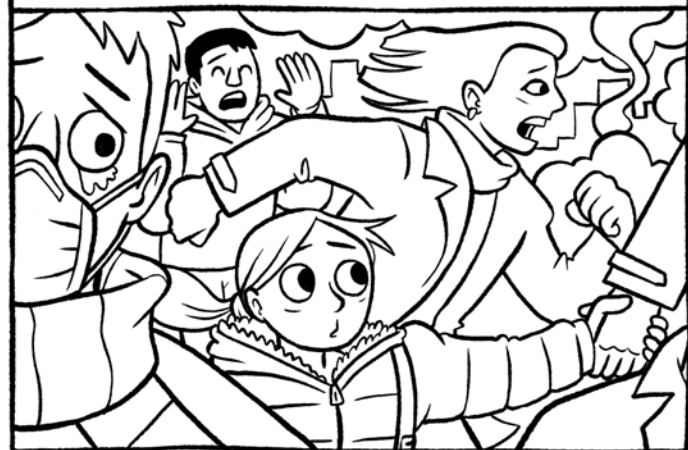
Але наступного дня я почула вибухи та сирени. Я була **здивована** та **стурбована**.

Нам довелося покинути наш дім і це викликало у мене **злість**.

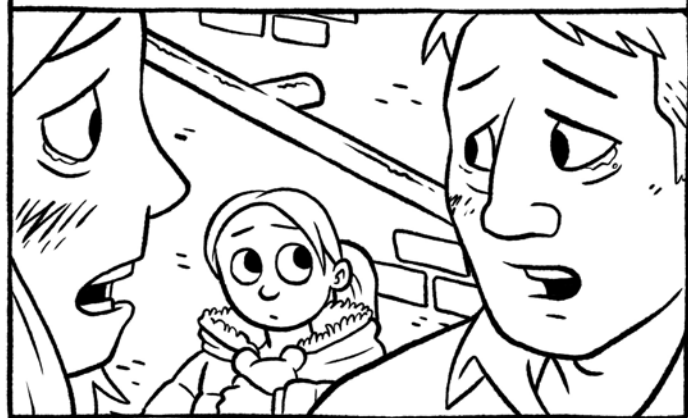
Усі люди довкола нас були налякані, і я теж відчула **страх**. Я не знаю куди поділись мої друзі.

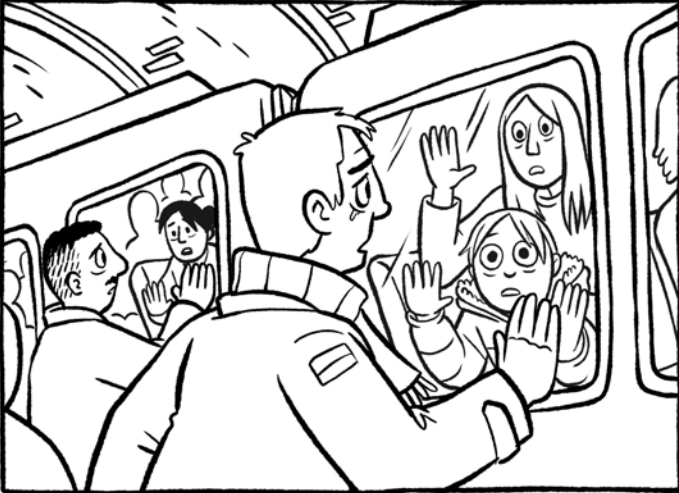
Потім ми були змушені ховатися у людному місці, через що я відчула себе **пригніченою** та **маленькою**.

Я чула розмови людей. Вони говорили про бомби, вторгнення та зброю. А ще вони говорили про постраждалих та вбитих людей. Я почувалася **розгублено**.

Потім ми сіли на потяг. Усім чоловікам довелось залишитися, щоб захищати нашу країну.

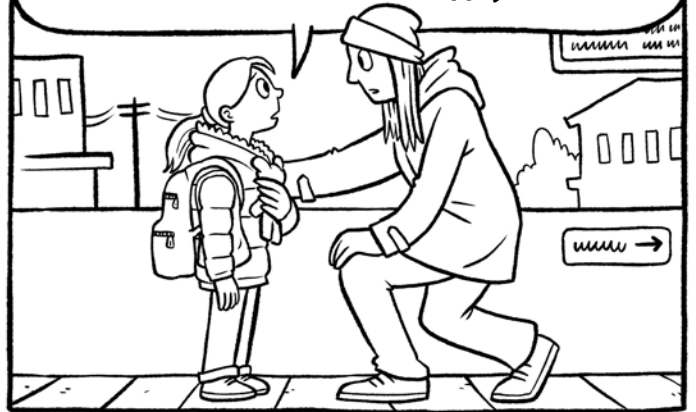
По дорозі я бачила розбиті будівлі. Я бачила людей, які йшли пішки. Вони також намагалися потрапити в безпечну країну.

Кажуть, що це війна.

Коли потяг зупинився, ми вийшли вже в іншій країні. Люди говорили іншою мовою. Людей було багато. Усі вони хотіли нам допомогти.
Я не знаю, як я себе відчуваю.

Іди сюди, обійми мене.
Я розумію. Мати так багато різних почуттів – нормально. **Боятися – це нормально.**

Давай разом поговоримо про наші почуття.

